

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pkf.25.427/2024/3.

A kérelmező:

kérelmező neve

kérelmező székhelye

A kérelmező képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. László Áron Márk ügyvéd)

ügyvédi iroda címe1

A kérelmezett:

kérelmezett neve

kérelmezett székhelye

A kérelmezett képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

ügyvédi iroda címe2

A per tárgya: a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M.../28. számú elidegenítési és terhelési tilalom alapítását tudomásul vevő határozat megváltoztatása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3.Pk.22.627/2023/13.

A fellebbezést benyújtó fél: kérelmezett

Végzés

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybehagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 403.379 (négy százharomezer-háromszázhetvenkilenc) forint + áfa eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A kérelmezett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától (SZTNH) azt kérte, hogy az SZTNH a védjegyekről és földrajzi árujelzőkről szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 47. §-a értelmében – utalva a Vt. 36/A. §-a alapján alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:31. §-ára és 6:112. §-ára – végzéssel alapítson elidegenítési és terhelési tilalmat a kérelmezőt mint jogosultat megillető lajstromszámú lajstromszámú „szóvédjegy” magyar nemzeti szóvédjegyen, és ennek tényét hirdesse meg.

[2] Előadta, hogy a korábbi jogtulajdonos, a cégl javára eredeti állapot helyreállítása iránti per van folyamatban, amelynek tárgya a perbeli védjegy. Mindaddig, amíg ebben a perben jogerős bírósági ítélet nem születik, addig a védjegyjogosult rendelkezési jogát korlátozni kell, azaz a védjegyet nem ruházhatja át, nem terhelheti meg, azon semmilyen további jogot nem alapíthat. A kérelmezőnek azért fűződik jogi érdeke az elidegenítési és terhelési tilalom feljegyzéséhez, miután ő a védjegy korábbi jogosultjának 30%-os kisebbségi tagja és annak javára ő nyújtotta be keresetet. Hivatkozott arra, hogy a kérelemhez csatolja a keresetlevelet.

[3] Az SZTNH M.../28. sorszámú határozatával az elidegenítési és terhelési tilalom alapítását tudomásul vette, és elrendelte annak bejegyzését a védjegylajstromba.

[4] A végzéssel szemben a kérelmező megváltoztatási kérelmet terjesztett elő, és kérte a kérelmezett elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése iránti kérelmének elutasítását.

[5] Az elsőfokú bíróság az SZTNH M.../28. sorszámú határozatát megváltoztatta, és az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése iránti kérelmet elutasította. Kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 600.456 forint eljárási költséget.

[6] Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy történt-e a hivatal eljárása során lényeges eljárási szabálysértés, illet azonban nem talált. Az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzéséhez a hivatalnak elegendő volt az azt alátámasztó okiratot érdemben megvizsgálni, nem volt szükség az ügyfél meghallgatására, miután a tényállás nem volt hiányos. A Vt. 40. § (2) bekezdése a felszólalási, a törlési és a megszűnés megállapítási eljárás esetén írja elő a másik fél nyilatkozattételi felhívását, jelen esetben pedig nem ilyen típusú eljárás folyt, így nem sértette meg az SZTNH az eljárási szabályokat.

[7] Ugyanakkor az okirat alapján tévesen jutott arra a következtetésre, hogy elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének van helye. A Ptk. 5:31. §-a értelmében elidegenítési és terhelési tilalmat csak tulajdonjog tárgyára vonatkozó jog biztosítására lehet kikötni, e jognak a bejegyzés pillanatában fenn kell állnia. Ez egyébként a Ptk. 5:33. §-a szerint hatósági határozattal megállapított elidegenítési és terhelési tilalomra is vonatkozik. A kérelemhez csatolt okiratokból e jognak egyértelműen ki kell tűnnie. A kérelmezettnek magának nincs ilyen joga, ő arra hivatkozott, hogy a Ptk. 3:105. §-a alapján az eredeti védjegybejelentő, a cég1 kisebbségi tulajdonosaként a Kft. nevében és javára lépett fel, amikor keresetet indított a kérelmezettel szemben, a biztosított jog pedig a tulajdonjoghoz kapcsolódó rendelkezési jog volt. Ugyanakkor a kérelem benyújtása időpontjában a kérelmezettnek sem szerződésen, sem jogszabályon, sem hatósági határozaton alapuló joga nem volt az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére, erre az általa indított peres eljárás nem adott alapot. Az nem vitás, hogy a kérelmezettnek mint kisebbségi tulajdonosnak a Ptk. 3:105. §-a szerint joga van a résztulajdonában álló gazdasági társaság nevében és javára fellépni, mely esetben pernyertesség esetén az érintett gazdasági társaság válik jogosított félle. Azonban önmagában az a tény, hogy a kérelmezett ilyen kereseti kérelmet benyújtott, nem ad alapot arra, hogy egy más tulajdonában álló védjegyre elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezzenek be, ami által a védjegy fölötti rendelkezési jog jelentősen csorbul.

[8] Az elsőfokú bíróság emellett azt is megállapította, hogy a kérelmezőnek nem volt olyan jogi érdeke, amely alapján jogosult lett volna a fenti kérelem benyújtására. A Vt. 38. § (1) bekezdésén keresztül alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 10. § (1) bekezdésének megfelelően ügyfél az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit a hatósági ellenőrzés alá vontak. Az, hogy a kérelmezett a korábbi védjegybejelentő kisebbségi tulajdonosa, nem alapít ilyen jogos érdekét. A Ptk. 3:105. §-a pedig arra ad lehetőséget a kérelmezettnek, hogy a résztulajdonában álló gazdasági társaság

javára keresetet nyújtson be, arra azonban nem, hogy az általa indított keresetre hivatkozással elidegenítési és terhelési tilalom tudomásul vételét kérje a hivataltól. Így nem tekinthető érintett félnek, hiszen nincs őt közvetlenül megillető jog vagy jogos érdek, amelyre hivatkozhatna.

[9] A kérelmezett fellebbezésében kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését változtassa meg, a kérelmező megváltoztatási kérelmét utasítsa el és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának M.../28. számú végzését hagyja helyben.

[10] Előadta, egyetért az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a hivatal eljárásában nem történt lényeges eljárási szabálysértés.

[11] Vitatta ugyanakkor, hogy a hivatal tévesen jutott volna arra a következtetésre, hogy elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének helye volt. Álláspontja szerint a tulajdoni igény biztosítása érdekében a Ptk. 5:32. §-a értelmében fennáll a jogszabályon alapuló elidegenítési és terhelési tilalom. Az SZTNH a Vt. 48. § (1) bekezdésének megfelelően saját döntése alapján hozta meg a határozatát, így nem releváns az elsőfokú bíróság határozatának [29] bekezdése, mely szerint bírósági döntés alapján is kérhette volna a kérelmezett az elidegenítési és terhelési tilalom megállapítását. A tulajdonjog eredeti állapotának helyreállítása olyan alapvető jog, amelyet jogszabály útján az elidegenítési és terhelési tilalom véd, így a kérelmezettnek további eljárást vagy bírósági határozatot nem kellett bizonyítania, kizárólag azt kell igazolnia, hogy az, akinek a javára az igényt előterjesztette, az a védjegy korábbi jogosultja.

[12] Emellett kiemelte, hogy a kérelmezettnek a bejegyzéshez jogi érdeke is fűződik az általa indított és a korábbi védjegyjogosult javára folyamatban lévő, eredeti állapot helyreállítása iránti per okán. Ezt alátámasztja, hogy kérelmező sem a korábbi védjegyjogosult, hanem a kérelmezett ellen nyújtott be megváltoztatási kérelmet, ezzel elismerve a Vt. 82. § (2) bekezdése szerinti ellenérdekű ügyfél szerepét. A kérelmezett kisebbségi tulajdonosa a korábbi védjegyjogosultnak, a védjegy átruházására pedig a tudta nélkül került sor. Annak érdekében, hogy jogi érdekeit bírósági úton érvényesíthesse, szükség van az elidegenítési és terhelési tilalom alapítására a védjegylajstromban.

[13] A fellebbezésre a kérelmező észrevételeket terjesztett elő, amelyben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[14] Kiemelte, hogy a fellebbezésben a kérelmezett az elidegenítési és terhelési tilalom jogalapjaként a Ptk. 5:32. §-ára hivatkozik, ez azonban nem a jogalapot, hanem az elidegenítési és terhelési tilalom megsértésének jogkövetkezményeit szabályozza. A Ptk. 5:33. §-a rögzíti azt, hogy a szerződéssel létesített elidegenítési és terhelési tilalom mellett jogszabály vagy bírósági határozat is biztosíthat jogot elidegenítési és terhelési tilalom alapítására. A jogszabályon alapuló elidegenítési és terhelési tilalom pedig háromféleképpen jöhet létre: egyrészt ipso iure, azaz a jogszabályban meghatározott feltételek bekövetkezésével, másrészt jogszabályi rendelkezés alapján meghozott hatósági határozattal, harmadrészt pedig jogszabályi rendelkezés alapján megkötött megállapodással. Az elsőfokú

bíróság helyesen mutatott rá: az a tény, hogy a kérelmezett eredeti állapot helyreállítása iránti pert indított, nem ad alapot arra, hogy a más tulajdonában álló védjegyre elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezzen be. A hivatal megsértette Vt. 48. § (1) bekezdését, amikor nemcsak a teher alapítás ténye bejegyzésének alkalmasságáról döntött, hanem magáról a teher alapításáról is. A kérelem befogadásakor csak azt kellett volna megvizsgálnia, hogy a kérelem alakilag hiánytalan-e, vagyis a kérelmezett a bejegyzéshez csatolt-e a tilalom fennállását igazoló dokumentumokat. Ezzel szemben a hatáskörén túlterjeszkedve, önkényesen az elidegenítési és terhelési tilalom fennállásáról döntött úgy, hogy ezt a kérelmezett sem szerződéssel, sem jogszabályi hivatkozással, sem hatósági határozattal nem igazolta.

[15] Egyetértett azzal is, hogy a kérelmezett a bejegyzési kérelmet a jogi érdeke hiányában terjesztette elő. A Ptk. 5:31. § (1) bekezdése értelmében a tulajdonos alapíthat a tulajdonjog tárgyára elidegenítési és terhelési tilalmat. Ugyanakkor a kérelmezett a védjegynek nem jogosultja, tehát ilyen kizárólagos jog gyakorlására nem jogosult, ebből kifolyólag jogi érdek hiányában az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése iránti kérelmet sem terjeszthet elő. A jogos érdeket önmagában az nem teszi megállapíthatóvá, hogy a kérelmezett a korábbi védjegyjogosult kisebbségi tulajdonosa.

[16] A kérelmezett fellebbezése nem megalapozott.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésével és annak indokaival is egyetért, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[18] A kérelmezett a 24. sorszámú beadványában nem elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzését, hanem azt kérte, hogy az SZTNH a végzésével alapítson elidegenítési és terhelési tilalmat, és ennek tényét hirdesse meg. Ennek indokaként azt adta elő, hogy a kérelmezett kisebbségi tulajdonosként a védjegy korábbi jogosultja, a cégl javára a védjegyátruházási szerződés hatálytalansága és eredeti állapot helyreállítása iránti pert indított a Ptk. 3:105. §-a alapján. Az elidegenítési és terhelési tilalom fennállásának jogalapjaként a Ptk. 5:31. §-ára hivatkozott, és azt adta elő, hogy a védjegyjogosult rendelkezési jogát mindaddig korlátozni kell, amíg ebben a perben jogerős bírósági ítélet nem születik.

[19] A Vt. 37. § (1) bekezdésének megfelelően az SZTNH hatásköre az a-g) felsorolt pontokban írt tevékenységekre terjed ki, azaz döntési jogköre a védjegy lajstromozása, megújítása, megszűnésének megállapítása, törlése, illetve megosztása körében van. A védjegyekkel kapcsolatos egyéb jogokat és kötelezettségeket az f) pont szerint pusztán csak nyilvántartja. Az SZTNH-nak sem ezen szakasz, sem a törvény más szakasza alapján nincs olyan jogköre, hogy a védjegyekre a saját döntésével elidegenítési és terhelési tilalmat alapíthasson, pusztán arról dönthet, hogy ha az elidegenítési és terhelési tilalom valamely más jogi tény folytán fennáll, akkor azt feltünteti a lajstromban. Ennek megfelelően a támadott M.../28. számú végzés is úgy szól, hogy az SZTNH tudomásul veszi az elidegenítési és terhelési tilalom alapítását, bár a kérelem nem erről szólt.

[20] Azt, hogy milyen jogi tény eredményezhet egy védjegyen elidegenítési és terhelési tilalmat, a Vt. 36/A. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkalmazandó Ptk. rendelkezései alapján kell elbírálni. Ebből következően – figyelemmel a Vt. 20. §-ára is – a Ptk. dologi jogi könyvében meghatározott terhek az ott írt feltételek esetén és az ott írt tartalommal jöhetnek létre a védjegyekhez kapcsolódóan is. A Ptk. 5:31-5:33. §-ai pedig egyértelműen rögzítik – ahogy arra a kérelmező helyesen hivatkozott –, hogy elidegenítési és terhelési tilalom három módon jöhet létre: jogszabály erejénél fogva, bírósági határozattal (Ptk. 5:33. §), vagy a tulajdonos, jelen esetben védjegyjogosult rendelkezése alapján (Ptk. 5:31. §).

[21] A kérelmezett az SZTNH-hoz benyújtott kérelmében az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzését a Ptk. 5:31. §-ára tekintettel kérte. Eszerint a tulajdonjog tárgyára vonatkozó jog biztosítása érdekében a tulajdonos harmadik személlyel szemben a tulajdonjog tárgyára elidegenítési és terhelési tilalmat alapíthat. Ebből a védjegy esetén az következik, hogy elidegenítési és terhelési tilalmat csak a védjegyjogosult alapíthat. A védjegyjogosult jelenleg – nem vitásan – a kérelmező, a kérelmező pedig még a kérelmezett állítása szerint sem alapított a védjegyre elidegenítési és terhelési tilalmat.

[22] Minderre tekintettel egyértelmű, hogy az SZTNH-nak a kérelmet el kellett volna utasítania, tehát a kérelmező megváltoztatási kérelme mindenképpen alapos.

[23] Arra, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom jogszabály alapján jött létre, a kérelmezett már csak a bírósági eljárásban hivatkozott, a hivatali eljárásban nem, így ezen az alapon valójában nem kell érdemben vizsgálni az ellenkérelmét, miután a megváltoztatási kérelem alapján indult eljárásban arról kell döntenie, hogy az adott, előterjesztett kérelemnek az SZTNH jogszerűen adott-e helyt. Ezért az ítéltábla csak megjegyzi, hogy nincs olyan jogszabály, amely a jelen perbeli tényállás mellett elidegenítési és terhelési tilalmat hozna létre, illet magá a kérelmezett sem tudott megjelölni, ilyen jogszabályhelyet egyetlen nyilatkozata sem tartalmaz.

[24] Egyébként az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság másik indokával is, azaz a kérelmezett jogi érdeke az eljárásban nem állapítható meg. A 24. sorszámú beadványában azt adta elő, hogy a saját nevében, de a cégl javára indított pert, amely a védjegy korábbi jogosultja. Ugyanakkor az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése iránti kérelmét egyértelműen a saját nevében nyújtotta be, és kérte, hogy az általa indított másik perre tekintettel az SZTNH védjegylajstromba tegyen bejegyzést, holott ő maga nem a védjegy jogosultja, nem is a védjegy korábbi jogosultja, és az elidegenítési és terhelési tilalom sem személyesen az ő javára áll fenn még a saját előadása szerint sem. Ilyen módon valóban az állapítható meg, hogy a kérelmezettre nézve a hatósági nyilvántartás adatot nem tartalmaz, és a kérelmezett jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül nem érinti, így a Vt. 38. § (1) bekezdésén keresztül alkalmazandó Ákr. 10. § (1) bekezdése szerint ügyfélnek sem minősül. Azzal, hogy a kérelmező a megváltoztatási kérelmet a kérelmezett ellen terjesztette elő, nem ismerte el az ügyféli minőségét, pusztán alkalmazta a Vt. 82. § (2) bekezdését, amely szerint a

megváltoztatási kérelmet az eljárásban részt vevő ellenérdekelt fél ellen kell benyújtani, ez a fél pedig tényszerűen a kérelmezett.

[25] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

[26] A kérelmezett fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése értelmében köteles megtéríteni a kérelmező másodfokú eljárásban felmerült költségét. A kérelmező a fellebbezési ellenkérelem előkészítésének időigényét 6,8 órában jelölte meg, figyelemmel arra, hogy ehhez szükség volt az elsőfokú bíróság végzése és a fellebbezés áttanulmányozására, majd az ellenkérelem elkészítésére. Az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a megjelölt munkaidő nem eltúlzott. Ezért a kérelmező másodfokú perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a 11. sorszám alatt csatolt óradíj figyelembevételével a felszámított mértékkel egyezően állapította meg. A megfizetett illeték a kérelmezett terhén marad.

Budapest, 2024. október 1.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s. k.
k.

előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.

bíró